

Juleaften 2020

Hvordan er det at få et barn? Jeg kan huske da min kone og jeg fik det første barn.

Vi havde i sagens natur ikke prøvet det før.

Vi vidste ikke hvad vi gik ind til.

Vi kunne ikke forudsige, hvordan det ville blive.

Vi kunne høre fra andre om deres erfaringer af stor glæde om dagen når babyen bøvse, smilede og pruttede og stor frustration om natten når babyen græd, pludrede og ikke ville sove eller var forkølet.

*Det eneste vi kunne forberede os på var, at alt ville blive anderledes.*

Vores gamle liv, hvor vi kunne tage ud os ses med venner til langt ud på natten og ellers slev bestemme hvad vi ville, hvornår vi ville, ville være forbi.

Noget nyt og ukendt ville begynde.

Med det nye liv der kom, begyndte vi også et nyt liv.

Er det ikke utroligt, hvilken forskel sådan en lille baby kan gøre i ens liv.

Det er jo ikke fordi man bliver lykkelig af at få børn, som flere undersøgelser viser.

Det er ikke for lykkens skyld, man sætter børn i verden.

Det provokerede mig en del da jeg hørte det første gang.

Men det er langt hen ad vejen rigtig nok. Et barn giver først og fremmest en masse begrænsninger.

Man mister sit gamle velkendte liv og skal til at begynde et nyt, hvor man gentagende gange kommer til kort, når man mødes af sin egen utilstrækkelighed.

Man bliver ikke lykkelig i nuet af at mødes med sine egne skyggesider og finde ud af, at de mønstre jeg fik fra mine forældre, og som jeg svor jeg ville bryde med, så nemt bliver givet videre til børnene alligevel.

Et barn giver ikke en vedvarende lykkefølelse, men det gør livet meningsfyldt.

Det gør livet større end mig selv.

I dag tager vi hul på julefejringen. Vi fejrer at Gud har givet os en søn, sin søn, sig selv i vores varetægt.

Verden er ikke blevet et nemmere sted at leve af den grund.

Selvom vi angiveligt lever i verdens lykkeligste land, er verden ikke blevet et mere lykkeligt sted at leve.

Der er så meget der kunne være bedre.

Og hvis vore forældre ikke havde drevet rovdrift på naturen, så ville vi måske selv være bedre til at passe på vores klode. Mønstrene er svære at bryde.

Nu sidder vi tilmed midt i en pandemi og bliver verden overhøvet normal igen, eller hvordan bliver fremtiden. Vi ved det ikke.

Vi bliver begrænset i vores vante frihed. Der er mange ting som vi ikke kan gøre fortiden, som vi tog for givet sidste år.

Midt i denne usikkerhed, hvor vi ikke kender fremtiden, men har et håb om at vaccinen vil frelse os tilbage til vores gamle liv, holder vi jul alligevel.

For Gud har givet os et barn, som umiddelbart syntes at begrænse os og hive vores skyggesider frem i lyset, men det viste sig, at det barn kom for at give os fred og fylde vores liv med håb og lys.

Ikke blot at give os vores gamle liv tilbage, men give os nyt liv. En ny begyndelse, som ikke er defineret af vore fejl og mangler, men af at vi er elsket af Gud.

Jesus frelser os ikke for at give os vores gamle liv tilbage, men for at give os et nyt. Det er ikke Gud der peger fingre af vores skyggesider og alt det vi er mislykkedes med. Tværtimod vil han hele det brudte og tilgive det vi gjorde forkert. Et barn der giver en ny begyndelse.

Med Jesus Kristus bliver vi ikke lukket uden for fællesskabet, men lukket ind i fællesskabet.

Gud er en gud der længes efter at være sammen med os. Han ønsker ikke afstand. Jesus ophæver alle afstandskrav religionen kan stille op over for Gud.

Lige så meget som et lille barn har brug for nærhed, og som vi gennem vores liv har brug for nærhed, lige så meget længes Gud efter nærhed og fællesskab med os.

Julen er en særlig tid til nærhed og fællesskab med Gud og der fra vokser også fællesskabet med hinanden.

Det barn der er givet os her i julen lover ikke lykke, men giver fred og glæde og fællesskab midt i en verden hvor vi ikke kender dagen i morgen og lykken kun besøger os i glimt.

I Jesusbarnet begynder et nyt liv for os. Amen.

Guds fred og glædelig jul!